

El partit dels abstencionistes

El proper 27 de maig, els ciutadans d'aquest país tornem a tenir una cita amb les urnes, molts per escollir alcaldes, que governaran en els nostres municipis els propers quatre anys, altres el seu govern autonòmic.

Els partits polítics ja fa dies que escalfen motors preparant les seves campanyes, que tenen com a tret de sortida el proper 10 de maig: sessions fotogràfiques amb els candidats; impremtes treballant a tota marxa elaborant pamflets que reflecteixen les principals línies i accions de govern que es portaran a terme; elaboració de programes electorals i lemes de campanya, etc. I tot això, per què? Per intentar convèncer a un electorat, cada cop més empobrit, perquè exerceixi el seu dret a vot.

I és d'això del que us vull parlar; de l'abstencionisme que patim cada cop més.

Els raonaments que es donen per trobar explicacions a aquest fenomen són molts. N'hi ha de tot tipus i per a tots els gustos i colors: poca maduresa política per un país amb una democràcia jove, falta de valors i compromisos socials, la poca qualitat dels nostres polítics... la veritat és que no hi ha un únic argument per explicar aquest fet i no és l'objectiu que pretén una humil servidora, quan politòlegs i entesos del nostre país han estudiat molt sobre la matèria sense haver pogut trobar una resposta homogènia. Per què, cada cop més, el ciutadà s'absté d'exercir el seu dret de vot quan arriben unes eleccions? Tots aquells que, com es diria en argot urbà, "passen de tot" no es donen compte que estan fent igual o més mal que aquells partits que poden tenir postures extremes i que l'únic que fan es fomentar el radicalisme i l'enfrontament, perdent la perspectiva de treballar per una societat més justa i igualitària, on tothom puguem trobar el nostre espai.

Aquells que no es manifesten no saben que, els uns pels altres, han creat el seu propi "partit polític": el partit dels abstencionistes, que l'únic que fan és carregar d'arguments aquells que només saben fer crítica destructiva i erosionar a aquells altres que intenten lluitar perquè les coses siguin millor.

Qui practica aquesta política amb la seva abstenció, no sap que s'està amputant part de la seva llibertat d'expressió i que s'autolimita no exercint un dret fonamental com és el de sufragi, recollit a la nostra Constitució. Hi ha molta gent que manifesta el no tenir cap argument vàlid que els convenci d'anar a votar. Jo en tinc un: homenatjar a totes aquelles persones que durant quaranta anys no ho van poder fer, i a tots aquells altres que van morir per deixar-nos com herència un dels béns més preuats: la llibertat d'escollir.

Aquests dies que estan tan de moda els lemes de campanya, jo en tinc un dedicat al partit dels abstencionistes:

"Si no vols, no em votis. Però vota!"

Perquè les coses es canvien des del treball i la perseverança. Perquè les coses les canvien aquells que lluiten per canviar-les. Aquells que es comprometen, ni que sigui amb el seu vot.

Per sort, no tots som com els abstencionistes: encara hi ha molts que ens ho creiem i que, amb la nostra paraula, intentem posar el nostre granet de sorra. Com ho fem els que participem en aquest blog. Perquè tenim doxa. Perquè tenim coses a dir. Perquè tenim ganes de treballar pel nostre país i, sobretot i més important, perquè creiem que les coses es canvien des de dins, i no amb un passotisme sense contingut, que l'únic que fa és portar-nos a una via morta. L'abstenció no ens duu a cap lloc.

És per això que, en nom meu i el dels meus companys i companyes de Doxa 21, us convidem a participar amb la vostra paraula d'aquest blog, perquè estem convençuts que tu també tens molt a dir.

Odile Rombouts

[Entra al fòrum de POLITICA](#)